

indeholder, er, synes det, motiveret ved den Betragtning, at man kan lade sig nøje med mindre Politi nu, efter at Retsplejeloven har opgivet Anklageprincippets Gennemførelse; derefter behøves der ikke saa meget Politi som efter de tidligere Forslag, hvor Anklageprincippet var, om ikke rent, saa dog noget mere gennemført. Det tror jeg imidlertid er en Betragtning, der ikke vil slaa til. Hvad enten man har en selvstændig Anklagemyndighed, og hvad enten Politimesteren er adskilt fra Dommeren eller ikke, kræves der et lige stærkt Politipersonale. Man kan ikke bedre undvære det, fordi Politimesteren tillige har en anden Gerning, det er jo for saa vidt kun en formel Forskel. Den samme Trang, som en Politimester, der ikke tillige er Dommer, har til Politipersonale, maa ogsaa være til Stede for den Politimester, som nu tillige er Dommer. Han kan ikke undvære og maa i Retssikkerhedens Interesse kræve lige saa meget og lige saa betydeligt Personale til sin Opgaves Løsning som den særlige Anklagemyndighed. Og naar man siger: Ja, men det er jo ogsaa i reel Forstand, at man har fraveget Anklageprincippet, idet Politimesteren som Dommer har Afhørelsen af den sigtede som et Middel til at komme til Sandheds Erkendelse i højere Grad, end man ved Anklageprincippets Gennemførelse har, saa vil det let vise sig, at dette bliver en ret upraktisk Forskel. Naar man tænker sig Afhørelsen af den sigtede, saaledes som det er Meningen, snart for aabne Døre — under visse Omstændigheder ganske vist for lukkede —, men næsten altid i en Forsvarers Nærværelse, vil det følge af sig selv, at det Middel til Sandhedens Oplysning ud over, hvad den sigtede af sig selv frivilligt giver, som ellers kan ligge i Afhørelsen, vil indskrænkes ganske paa samme Maade, som om man ikke havde det inkvisitoriske Princip. Det følger af Sagens Natur. Ingen Dommer vil kunne gennemføre Afhørelsen paa anden Maade, end han vilde kunne det under Anklageprincippet, og i alt Fald skal man da ikke stole derpaa. Det er jo dog nemlig Meningen, at man har villet skaffe den sigtede alle Garantier mod de Misbrug eller mod den overdrevne Brug af Afhørelsen, som tidligere antages at have fundet Sted. Det er jo Meningen at afskaffe dem, og den Dommer, der vilde sætte sig ud over det, vilde hverken kunne gøre det eller burde gøre det. Man vil derfor lige saa vel under den nye Ordning som under de tidligere foreslaaede Ordninger have en

Trang til at søge Sandheden oplyst, saa vidt den kan skaffes oplyst, ad andre Veje end Afhørelsen, og dertil er jo Politiet det væsentligste Middel. Jeg tror derfor, der vil blive akkurat den samme og ikke mindre Trang til et energisk og kraftigt Politipersonale efter den nye Ordning som efter de tidligere foreslaaede, og derfor mener jeg, at det, der her er foreslaaet, er for knapt beregnet, naar henses til, hvad man tidligere har vedtaget og, tilføjer jeg, i visse Retninger har vedtaget i begge Ting.

Det maa jo nu blive en Hovedopgave for det kommende Udvalg, som jeg tænker bliver nedsat, at undersøge dette tillige med de andre Spørgsmaal, som ikke have været drøftede tidligere, Lønnings-spørgsmaal osv. samt det Spørgsmaal, man ganske vist tidligere har forudsat og afgjort paa samme Maade som her, at det nuværende Kystpoliti bortfalder. Men alle disse Enkeltheder baade i den ene og den anden Retning mener jeg, at det maa være Udvalgets Sag nærmere at overveje.

Johansen: Hver Gang, der bliver begaaet en Forbrydelse, som sætter Befolkningens Sind i Bevægelse, hører man jo Tale om, at man maa sørge for at faa mere Politi; det, man har, er utilstrækkeligt, og man maa sørge for at faa flere Ordenshaandhævere ude omkring i Landet. Nu kan man naturligvis sige, at man kan skaffe saa meget Politi, man vil, saa bliver man endda ikke fri for disse Forbrydelser, som sætte Folks Sind saa stærkt i Oprør.

Naar man nu staar overfor den Række af Lovforslag, som ere forelagte os, og som jo stille overordentlig store Krav til Statskassens Midler, saa kan jeg ikke andet end tilraade overordentlig stor Forsigtighed. Jeg ser jo vel, at paa adskillige Omraader kan det ikke nytte noget, at man knapper af paa Lønningerne. De ansvarsfulde Pladser i Politiet, i Øvrigheden, maa lønnes ordentlig, for at man til enhver Tid kan være sikker paa at faa de bedste Kræfter. Men paa den anden Side tror jeg ogsaa nok, at man skal være noget varsom her. Efter at jeg har set løseligt paa de Lønningsforslag, som her ere fremlagte, forekommer det mig, at der her er givet saa rundeligt og saa rigeligt, at det staar for mig som et stort Spørgsmaal, om ikke der kunde være noget at knappe af hist og her. Jeg er fuldstændig paa det rene med, at den højtærede Minister har baaret sig rigtigt ad ved at